

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Pro Letaniis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

rūpere cogit. Exēplū de brō frāscō quē
sē audīuit fr̄ leo soci⁹ ei⁹ ⁊ p̄fessor p̄ lōgū
spaciū oratōe eleuatū a frā clamātē dīcē
tē. Quis es tu ⁊ q̄s sum ego? Et dū hec
verba sepius replicaret: suspirabat luge-
bat ⁊ tot⁹ videbat liq̄factus amore. Et
aūt postea fratri leoni interroganti retu-
lit: illa verba sic p̄tulit qm̄ in suo corde
tam p̄fūda p̄labat paruitatē sue cognitio-
⁹ diuine magnitudinis p̄templatio a qua
tā copiosa bñficia susceperat ⁊ sperabat q̄
cū admiratione cōpellebat sic dicere lau-
dando deū. Quis es tu de⁹ me⁹ q̄ teipm̄
etiā dare mibi p̄mittis q̄ nullo indiges ⁊
a q̄ est oīne bonū: Et q̄s sum ego q̄ nihil
boni habeo nec habere possum nisi tu de-
deris: Et multa alia bulliebant in corde
ei⁹. Similit̄ oīs bernard⁹ miles ⁊ doctor
de assisio q̄ p̄mus fuit quē sanct⁹ fra-
scus traxit ad ch̄m. Eū anteq̄ mundus
reliquisset: inuitasset quodā sero in domo
sua pauperē frāscū cū in p̄ma vigilia no-
ctis obseruaret eū quid faciebat: audiuit
eū in oratiōe positū cū suspirijs ⁊ lachry-
mis sepius replicantē. De⁹ me⁹ ⁊ oīa In
quib⁹ p̄bis vt postea declarauit dño ber-
nardo p̄fūditissime p̄replabatur excellen-
tīā diuine maiestatis ⁊ infinitā bonitatē
sūi. l. dei. l. c. l. xxxvij. fm̄ ligna silue exar-
descer ignis. Ligna sūt diuerse medita-
ones ex q̄bus surgunt diuerse affectiōes
feruentes.

Tertius articulus. Aud. rē. Lauete ne
p̄ negligentia vestra fructu illo pue-
mint imo ira dei etiā magis q̄ misericordiam
in vestris orationib⁹ inueniatis. Dicit lex
Dissoluta negligentia prope doli est. ff.
mādat. l. Si fideiussor. Et hiero. dicit d̄
p̄se. dī. v. Nō mediocriter. Rūqd̄ p̄borū
flecti multitudinē de⁹ vt hō pōt. Nō em̄
p̄bis tm̄ sed corde orādus ē de⁹. Quap̄
pter melior ē q̄nc̄ psalmoz cātatio cum
cordis puritate ⁊ spūali hilaritate: q̄ psal-
terij modulatio cū anxietate cordis ⁊ tri-
sticia. Audite. Si quis misericordia regis in-
digeret ⁊ ad curiā accedēs gr̄a supplica-
tōis supplicādo regi p̄ misericordia dorsi
regi verteret vt interim cū alijs fabulare
tur an talis mod⁹ supplicādi grat⁹ esset
regi: Certe nō. Expone ⁊ applica notādo
illud Bern. Debet p̄ficiens in oratiōe qn̄

ta puritate cordis pōt intendere in eū cui
offert oratiōis sacrificiū ⁊ in oratione of-
ferre ei seipsum.

Pro Letanijs. Sermo primus.

Petite et da-
rē. Lu. xj. Pater vester cele-
stis dabit spūm bonū peten-
tibus se. Ibidē. Tria ibi notantur in deo
p̄siderāda q̄ inducere debent ad fiducia⁹
liter petendum.

Prīmū ē benignitas amorosa. cū dicit.
Pater vester celestis.

Scdm̄ liberalitas copiosa. cū dicit. da-
bit spūm bonū.

Tertū equitas gratiosa. cū dicit. petē-
tibus se. Equū em̄ est vt nō nisi petentibus
det. Magna vero gratia est dare petenti-
bus. De p̄mo Rhōm. viij. Accepistis spū-
ritū adoptionis filioz in q̄ clamamus. Pa-
ter. De scdo. Aug⁹. Plus vult ille
dare q̄ nos accipere. De tertio. Beda.
Ad hoc peti se vult vt capaces donoꝝ un-
eius fiant qui petunt.

Petite. rē.

Primus articulus. An a deo sit aliqd̄
petendū orādo. Q̄ nō: qz diuina dis-
positio est imutabilis: ergo siue oremus
siue nō. idē eueniet. Contra. Lu. xvij. O-
portet semp̄ orare ⁊ nō deficere. Rñsio
fm̄ Tho. ij. ij. q. lxxxij. Non oram⁹ vt do-
nās indigentias manifestem⁹: neq̄ vt ol-
ui nā dispositionē imutem⁹: s; vt nris p̄ct-
cib⁹ obtineam⁹ qd̄ de⁹ disposuit sic nobis
dare: vt Greg. di. in p̄io lib. dial. Hec ex
Tho. Pro sūd. Si p̄a eēt opinio aliq̄
rū p̄hoz ponētū oīa i reb⁹ hūanis ex ne-
cessitate p̄rigere: tūc frustra fieret orō ad
deū. S; ip̄e ē aristoteles hāc positionēz
ip̄bat in fine p̄mi peri her. vbi determinā-
nat nō oīa euenire ex necessitate: s; multa
p̄tingēter. Sicut tm̄ dicit Gal. in alex. Ne-
mo temeraria credat fortuitoq̄z geri mū-
dana negocia casu. Via lege meāt quā re-
rū p̄ditoz ille sanxit ab efno. Jo q̄rit. An
orādus sit de⁹. Dic rñ. vs. Post rñsio-
nē dicas. h̄ vob sufficere dz qm̄ sic de⁹ or-
dinavit: cui⁹ ordinatio ē infallibilis vt petā-
tis: rñ bene petitis dabitur vobis. Forā-
ter dicitur bene: quia Jaco. iij. dicit. Pe-
tite: ⁊ non accipite: eo q̄ male petate. Au-

Deo letaniis

dite q̄ p̄uoz desiderioz petitis p̄plemetuz
q̄ potius sanitate corpis z bona r̄palia q̄
salute anime petitis q̄ etiā misericordiam z ve-
nitā petōz petitis: nec tñ p̄niam agis: nec
petā relinquitis. **O** miserī petōres incoarig-
gibiles auari: lubrici: zc. **D**orso cōtra deū
verso petitis: nō ei⁹ gr̄az: s̄z irā incurritis.
Figura Ezech. viij. De his q̄s ezechiel
vidit dorso verso p̄tra altare zc. Et seq̄t.
Propterea nō parcat ocul⁹ me⁹: z nō mi-
sererebor. **E**xpone z applica ad eos q̄ plus
ad p̄niaz voluntate q̄ ad dei respiciūt vo-
luntate: notādo etiā illud Eccl. v. In pec-
catores respicit ira illius.

Secūdus art. Nūc dicitur de letaniis
Primo notare debem⁹ q̄ letania dicitur
rogatio siue supplicatio. Dicitur autē rogatio
p̄pue species orōnis q̄ fit p̄ diuini flagelli
amotōe: z solz fieri cū p̄p̄iūscatōe: ieiūio
exhortatōe z p̄dicatōe: sic fecit Josaphat vi-
dēs se opprimi. ij. Paral. xx. Josaphat p̄-
telit: tōtū se p̄tulit ad rogādū deū. Fieri
autē solet Letania p̄cipue bis in anno. s. in
die scti Marci: z in tribz diebz añ die ascē-
sionis dñi. Prima dicitur maior: quia a maiori
s. a papa Gregorio magno instituta. **S**ecū-
da s̄o minor: qz. s. a minori. s. a b̄to Da-
merto ep̄o viēnensi t̄pe Leonis impato-
ris q̄ cepit anno dñi. cccc. lviij. ante institu-
tione p̄me fuit ordinata. **I**te p̄ma in ma-
iori loco: qz in vrbe Rhoma: et p̄ maiori
causa. s. p̄ grauissimo morbo. **S**ecūda s̄o in
minori z p̄ minori morbo. **L**icet autē p̄ma
fuerit instituta a p̄ticulari ep̄o: tñ deinde
statutū est ab ecclia vt hec letania vniuer-
saliter obseruet. **C**ausa autē institutiōis h⁹
minoris fuit: qz tūc apud Viennā frequē-
tes et maximī terremot⁹ fiebāt q̄ domos
et ecclias plurimas subuertebāt: noctur-
ni sonitus z clamores sepi⁹ audiebantur.
Ite p̄pter petā hoim demones sepi⁹ lu-
pos et alias feras intrabāt et p̄ vias ac ci-
uitates publice discurrerāt z passim pue-
ros z senes: viros z feminas deuorabāt.
Idem p̄fatus ep̄s letanias istas institu-
it: z sic tribulatō cessauit. **C**ausa autē insti-
tutiōis maioris letanie fuit: **L**egim⁹ in hi-
storijs romanoz attestāte Paulo montis
cassini monacho lōgobardoz historiogra-
pho: q̄ t̄pe Pelagij pape immisit dñs tri-
plice pestilentia romanis: **P**rima fuit dñs
luuiū aquaz q̄ tantū dicitur creuisse vt sup-
muros vr̄bis influeret z p̄limas domos
euerteret. cuiusmōdi diluuiū a diebz noē n̄
est auditū. **S**ecūda ē quia p̄ tyberim flu-
uiū magna venit multitudo serpentū: q̄
rum quidā dicunt ciuitatē inuasisse: inter
quos erat draco magn⁹ valde: **H**i suis ve-
nenosis flatibz et etiā quia fuerūt a flu-
ctibus p̄focati z ad litus p̄iecti: totū aere
sua putredine infecerunt z corruerunt.
Et inde pestis tertia orta est: quā igitur
riani. s. apostema in inguine vocant: itaq̄
manifeste sagitte viderent celitus venire
Et hac peste statim duobz vel tribz diebz
transactis homies moriebant. **L**am fena
em̄ erat pestis vt homies in viā: in mensa
in ludis: in colloquijs subito morerentur.
ita q̄ cū aliq̄s (vt dicit) sternurabat: in illa
ste mutatiōe z frequēter in d̄scatōne spiri-
tū exhalabat. **C**ōtra hanc pestē papa pel-
lagius ieiūiū z p̄cessionē fieri. **I**n
qua p̄cessionē ip̄e papa z alij septuaginta
expirauerūt. **P**ostmodū b̄tus Gregorius
q̄ pelagius successit p̄cessionē itez instituit
fieri cū letanijs p̄ ciuitatis circuitū pascali
t̄pe. et ordinauit imaginē b̄re marie (quā
adhuc autē esse rome quā b̄tus Lucas for-
masse dicit z eidē virgini p̄ omnia simillū
ma p̄hibetur) ante p̄cessionē reuerent̄ por-
tari. **E**t ecce tota aeris infectio z turbulē-
tia ante imaginē cedebat: z post imaginē
mira aeris serenitas z puritas remane-
bat: **T**ūc in aere (vt fertur z habet in legē
da b̄ti Grego.) iuxta imaginē audite sunt
voces angeloz canentū: **R**egina celi leta-
re alleluia: quia quē meruisti portare alle-
luia resurrexit sicut dixit alleluia. **T**ūc be-
atus Gregorius adiūxit: **O**ra p̄ nobis de-
um alleluia. **S**tatimq̄ beatus Gregori⁹
vidit sup castlū **E**rescētij angelū domi-
ni qui gladiū cruentatū vetergens in va-
ginam reponebat. **E**x quo intellexit bea-
tus Gregorius iram dei sup populū quē
uisse. **E**t ex hac causa instituit p̄cessionēs
singulis annis fieri et ieiūiū obseruari.
Licet autē paschalibz diebus ecclia de
resurrectōe dñi gaudeat: diebz tñ letāz
luctū: supplicatōes z ieiūia pascalibz gaudi-
is interpoit: vt sic dicit Eccl. ij. In die bonoz

nō sis inemor maloy: que quondā his diebus peris exigētibz dñs imisit vt dicitur est. Sūt autē tres principales cause ppter quas deuote debem⁹ celebrare has lectiones.

Prima propter mortalis pestilentie repressiōem.

Secunda propter temporalis indigentie subleuationē.

Tertia ppter spūalis grē impetrationē.

Prima igitur rē. Nam propter istas causas pmissus fuerūt institute: vt p̄ ex dicitur De hac ergo causa i h̄ ser. dicem⁹ vbi habemus p̄siderare q̄ mortalis pestilentie rēp̄sio r̄ vite lōgicurnitas: p̄ bene r̄ male peti. **P**ro cui⁹ declaratiōe notandū q̄ potest peti ppter tres causas.

Primo ppter mundane vanitatis fauorem: hoc est periculosum.

Secundo ppter viciose prauitatis amōrē: hoc est perniciosum.

Tertio ppter diuine seueritatis timorē: hoc est virtuosum.

Primo rē. videlz cū aliq̄s desiderat diu viuere vt vite p̄sentis dulcedine r̄ p̄solatiōe gaudeat qd̄ ex naturali inclinatiōe p̄uenit qua quis naturaliter diligit esse suū et mortē refugit: sed hoc est fallax r̄ periculosum. Aug. libro de miseria hui⁹ mundi. **Q**uā vita p̄ns q̄ multos decipis q̄ duz cognosceris nihil es: dū exaltaris fumus es: sapientib⁹ amara es insipientib⁹ dulcis qui te querūt nō te cognoscūt: q̄ te cognoscūt ip̄i te fugiūt. Idē libro soliloq̄. **V**ita mea vita caduca: vita que q̄nto magis crescit tāto magis decrescit. q̄nto magis procedit tanto magis ad mortē accedit: vita fallax r̄ vmbatica plena laq̄is mulieris. Stultissimi ergo sunt qui cupiunt viuere r̄ nō student bñ viuere. **S**ira fatuitas. Querūt quid vanū qd̄ inuenire nō possunt: r̄ qd̄ est necessariū negligunt qd̄ tamen facilliter inuenire possent. Sen. in eplā. Nemo q̄ bñ viuat: s̄ q̄ diu curat cū oib⁹ p̄tingere possit bñ viuere: s̄ diu null. **S**irāda p̄sus stulticia. Nō curāt hoīes se ponere in statu in q̄ mori vellēt cū tamē nō habeāt vni⁹ hore certitudinē. r̄ tamen bñt morēdi certitudinē inuitabilē. Aug. Audacior ē q̄ cū vno pctō mortali dormit q̄ cū hostib⁹ septē de morte sua inuicez

obligatis cōfligit. Heu heu nō aduertūt h̄ adulteri raptores ambiciosi. rē. **S**econdo petūt aliq̄ diu viuere ppter viciose prauitatis amorē: vt sc̄z vicij⁹ suis diuini delectent. **H**i sic d̄t Greg. iij. dialogoy. vel lent sine fine viuere: vt possēt sine fine peccare. **T**ertio ppter diuine seueritatis terrore: vt sc̄z prius penitentiā agant de peccatis suis q̄ ad dei iudiciū veniāt. **I**uxta illud Eccl. xvij. Ante iudiciū para iusticiā. **E**t hoc est laudabile r̄ virtuosum. **S**c̄z cū de futuro sis incert⁹: si cupis penitentiā agere: non differas qm̄ sicut d̄t Eccl. ix. Nescit hō finē suū rē. **E**xemplū ē notabile. **L**uc. xij. de diuite q̄ dicebat **A**nima mea multa bona habes rē. **C**ui dictū est **S**ultus: h̄c nocte repetet a te animā tuā q̄ autē parastu⁹ erūt rē. **V**ide ibi **J**ō si cur h̄r ibidē. **V**os estote parati rē.

Tertio ar. **A**ud. rē. **D**icite igit̄ qd̄ magis cupitis vllongā vitā vel bonā vitā. **A**udite qd̄ iura dicit. ff. de eo qd̄ certo loco dari v̄z. l. sc̄da. **E**t extra de p̄titionib⁹. c. ij. **S**i q̄s in aliq̄ loco petit aliq̄ qd̄ sibi p̄missum p̄ alio loco indebitate p̄t. **P**one casum: r̄ expone ad p̄positū qm̄ frustra petūt miseri pctores in carcere huius mundi longā vitā r̄ satietatē diuitiaz deliciaz r̄ honoz r̄ carentiā angustiaz. **H**ec ei p̄mittit de⁹ dare nō in mari hui⁹ mundi: s̄ in aula celi si bñ vixerim⁹ in h̄ seculo in q̄ habem⁹ multas miseras sustinere. **J**ob. xij. **H**omo natus de muliere breui viuēs tpe replet mult⁹ miserijs.

Sermo. ij.

Derite et da.

Per. **D**is q̄ petit accipit r̄ qui q̄rit inuenit r̄ pulsanti aperte tur. **L**u. xj. **I**n his p̄bis tāḡ p̄missio r̄ r̄ p̄lex q̄ tamē in idē redit.

Primo em̄ petenti p̄mittit acceptio.

Secundo querenti inuentio.

Tertio pulsanti apertio.

De primo. **A**ug. **N**ō tantū nos hortatur vt peterem⁹ nisi veller dare. **D**e secundo. **E**sa. lv. **Q**uerite dñm duz inueniet̄ p̄t. rē. **S**c̄z nota qd̄ seq̄t. **D**erelinquat̄ impi⁹ viā suā r̄ vir. rē. **D**e tertio. **M**atth. xj. **V**enite ad me oēs q̄ laboratis r̄ onet̄

Pro Letaniis

rati rē. Vultū cupit aperire q̄ vocat vt
veniat ad se

P Saluatio Petite. rē.
Ramus ar. An solus de⁹ sit orand⁹
sic: qz oratio est actus religionis
sive latric q̄ soli deo ē impendēda. Contra.
Job. v. Ad aliquē scōz p̄uerrere. Re
spōdet: Rich. m. iij. dist. xv. Duplicit̄ pre
ces pōt aliq̄s alteri offerre. aut vt tanq̄
p̄ ipm̄ impledas: aut vt p̄ ei⁹ impetratio
nē impleat. Primo mō sol⁹ de⁹ est oran
dus. Vñ sic orando ipendim⁹ ei q̄ oratur
latric cultū: qm̄ eū recognoscim⁹ auctore
ei⁹ qd̄ petim⁹. Secdo mō aut oradi sunt
sc̄ti. Hec Rich. Pro sūdamerō. Sol⁹
de⁹ oia de se pōt: oia regit. Aristo. xij.
Metaph. Vñ q̄ p̄nceps. Et boeti⁹ li
bro d̄ solatioe. Via certo sine gubernas
Et Quidius libro fastoz Jupiter arce
sua torū p̄spectat in orbē. Querit q̄ an so
lus de⁹ rē. Dic rātionē vt sup̄. Ex q̄ celu
d̄ rē cōfidentia aliquā debeam⁹ h̄re in
sanctis: p̄ncipalis tñ spes in solo deo est a
q̄ solo expectandū est qd̄ in oratioe peti
mus. Ipe em̄ est a q̄ cūcta bona p̄cedunt
vt d̄ in quadā collecta. Dicit q̄ miseri
sūt p̄ctores q̄ a deo se elōgant. ps. Qui
longant se a te peribūt. Audite fornicato
res raptōres rē. Certe certe: qz a dño re
ceditis: ipe vos a sua societate repellet et
p̄ibit. Figura. Gen. iij. Primi paren
tes statim vt recesserūt a deo mandatu
eius transgrediētes expulsi sūt de paradī
so z expositi miseris multis. Sic quilibz
mādata dei p̄teries repellit a paradīso ce
lesti: z a numero filioz dei z ecclie z mul
tis exponit miseris. Vñ p̄ctōri d̄ illud
Ap̄ocal. iij. Nescis qz miser es z misera
bilis paup̄ z cecus z nudus. Et Prouer.
xiiij. Miseros populos facit peccatū.
S Ecūd⁹ ar. In p̄cedenti rē. Hic de
scōda q̄ est p̄t̄ spalis indigētie suble
uatione. Vultū em̄ in hac spali vita sunt
nobis necessaria q̄ ex nobis ipsis nō possu
mus habere. j. Cor. iiij. Quid habes qd̄
nō accepisti. Sūt aut tres p̄ncipales indi
gentie p̄ q̄b̄ in his letanijs rogandū est.
Prima est indigētia corp̄alis sanitatis
Secūda est indigētia ānualis vbertat̄
Tercia est indigētia cordialis vnitat̄.
Prima igit̄ rē. Sicut em̄ d̄. Paul⁹ Rom̄,

vij. Quid in huiusmodi oratione sicut oportet nescimus. De hoc vide s̄ serm. vij. dñi
ce. v. post pascha. Secda ē indigētia an
nualis vbertat̄. iō nūc rogare deū debet
mus vt teneros adhuc fruct⁹ terre p̄ler
uando multiplicet. Sunt tñ h̄mōi spalia
sub cōditioe petenda. Vide vbi s̄. Horā
dū autē q̄ de⁹ vult a se peti spalia p̄ter
tres cās. Prō p̄t̄ mali euitatione: vt sc̄z
a nobis auferat nimia adq̄rendi sollicitu
dinē. j. Pe. ij. Vñ sollicitudinē vestram
in eū p̄cientēs qm̄ ipi cura est de vobis
Iō etiā ipe saluator d̄c. Matth. vij. Ho
lite solliciti esse dicētes: qd̄ māducabim⁹
aut qd̄ bibe. Qd̄ intelligendū est de an
xia z sup̄flua sollicitudine. Secdo p̄pter
boni p̄motionē vt videlz n̄ra p̄ hoc in deū
excitetur deuotio inq̄ntum: ex creaturā
bonitate ex parte cognoscitur bonitas cre
aturis. Sap. xij. Tanti sūt oēs hoies in
quibus nō subest sciētia dei: z de his q̄ vi
dent bona nō potuerūt intelligere eū q̄:
neq̄ opibus atrēdentes z nouerūt quis
cēt artifex rē. Seq̄t̄ Magnitudie ei sp̄i
z creature cognoscibilis poterit creator
eoz videri. Itē vt p̄ vsum bonū spalium
eterna adq̄ram⁹. Vñ Dan. iij. Dixit da
niel ad nabuchodonosor. Peccata tua ele
mosynis redime. Et Prouer. xij. Redē
ptio aie viri diuitie ei⁹. Tertio p̄t̄ natu
re sustentatōez. Iō orabat sapiēs. Prouer.
xxx. Diuitias z paupertates nē dederis mihi
h̄i s̄ tñ victui meo tribue necessaria. Iō
etiā dñs nos instruit. Lu. vij. vt oramus
di. Panē nostrū q̄tidianū da nob̄ hodie:
quotidianū inq̄. i. quotidiano victui nē
cessariū. In hoc certe recognoscēda ē mis
eria n̄ra ac misera cōditio qz rebus terre
nis nobis inferioribz p̄ hac vita indigem⁹
Et qz fm̄ ph̄m. ij. de gnatione. Ex istēdem
sum⁹ ex q̄b̄ vutrimur. Ex h̄ dat nob̄ cā
p̄siderādū qm̄ ex terra sum⁹ z in terrā res
digemur. Et q̄cqd̄ p̄ cibo aut potu sumi
mus illud nobis clamat. Gen. iij. Reuert̄
teris in terrā de q̄ sumpt⁹ es. Hoc atten
dite gulosi: luxuriosi rē. Itē ex hoc reco
gnoscēda est admirabilis erga nos dei vi
gnatio q̄ sic suas creaturas dat ad vsum
hominis. Iō d̄. Hugo in lib. de arra sp̄o
se. Respice vniuersum mūdū z p̄sidera si
quid in eo sit qd̄ tibi non seruiat rē. Itē

ex hoc est recognoscenda debita nostra ad
deū subiectio cum sic de nobis suas crea-
turas subiecerit. *Idem Augusti. lib. solit.*
Omnia dñe que fecisti sub pedibz homi-
nis subiecasti: vt solus hō sup oia tua: tu
esset rotus. *Tertia est indigētia cordia-
lis vnitatis: scz pacis inter terrenos pñci-
pes. Solent em̄ his tēpibus bella sepius
excitari. Itē pro pace nūc rogandū est. ps̄
Rogate que ad pacē sūt. Querenda autē
ē pacē: nō vt liberi? voluptatibz fruamur:
sz vt meli? deo seruiam? Nā tpe belli vix
vacare possunt hoies diuinis officijs et
milita ppetrāt pctā: homicidia: furta: ad
ulteria: rehoratiōes virginū: pditiōes z
violentiē multe simplicibz inflicte Itē pe-
nit ecclia. Da seruis tuis illā quā mund?
dare nō potest pacē: vt z corda nostra mā-
datis tuis sint dedita. Et certe si pacē cū
deo haberem? mādatīs eius per oia dōe
diētes pacē etiā tpalē daret nob. Baruc.
ij. Cōfide veraciter z agnosce: nā si in via
dei ambulasses habitasses vtiqz in pace
sup terram. *Exemplū in libro iudicij
pluribz captis. quortens filij israel relinq-
bant dñm dabat eos in man? hostiū: qñ
vero ad eū pueriebantur liberabat eos
dans eis pacem. Prouer. xvj. Cū placue-
rit dño vie hois inimicos quoqz ei? cō-
uerter ad pacem.**

Tertius articulus. Aud. zc. Videte
aut quō dūcūsi nō di tpaia petitis: ne
videtis sic tpaibus afficiamini q ppter tē-
poralia: eterna amittatis. Vultō em̄ ma-
gis eligēdum esset pdere tpaia. Audite
quō dñ. rj. q. ij. Socrates. Socrates ille
tēban? dū per mare athenas gratia stu-
dy pgeret: piccit a se magnū pondus auri
dicens. Poti? volo submergere te: qz sub-
mergas me. Nā vt dñ. *Lex de re. iur. l. qz
tiens. De duobz malis: min? malū est eli-
gendū. Attendite. Si rex vobis pmiserit
nobilē baroniā a vobis certo tpe possiden-
dam z interim ab eo petitis denariū. Si
digerit ille vobis: si denariū recipis baro-
niā nō habebis: nōne poti? eligeretis des-
nariū nō hñe qz baroniā amittere: Credo
ps̄. Expone z applica notādo illō Bre.
Paucā quippe sūt oia bona pñris vite qñ
tūlber multa esse videātur cōparatione
retributionis eterne.*

Sermo tertius
Pro letanijs

Petite et da.

Petite. Vultū valz deprecatio ius-
ti assidua. *Jaco. vlti. Hora
ibi tres cōditōes deuote oratiōis.*

Prima est cōsciētie puritas: cum dicit
deprecatio iusti.

Scōda est perseuerantie p̄nitentia: cum
dicit assidua.

Tertia est efficacie vtilitas: cum dicit.
Vultū valet.

De prima. ps̄. Iniquitatem si asperi in cor-
meo nō ex. dñs. *De scōda. *Eccl. iij. Oratiō
instatē vigilātes in ea. De tertia Bern.
Nemo p̄pēdat orationē suā qm̄ ipse ad
quē oram? nō p̄pēdit eam.**

Petite zc.

Prim? ar. An oīo pctōr? exaudiat?
Sc̄. sic: qz alias frustra docuissz nos
dñs orātes dicere: di. nō. d. n. vt d. Aug. d.

pe. dñ. ij. c. Adhuc instat. *Eccl. iij. Oratiō
instatē vigilātes in ea. De tertia Bern.
Nemo p̄pēdat orationē suā qm̄ ipse ad
quē oram? nō p̄pēdit eam.*

Pctōres de? nō audit. *Rñ. fm̄ Alexā.
v. ij. volūne sū. Orātes p̄nt eē i triplici
vfa. Nā aliq? sūt iusti z sine pctō mortali
licz forte pauci: z hoz oīo potissima est.
Alij sūt pctōres obstinati q corda sua ob-
durauerūt sp̄nētes dei iudicia: Isti cū
sentiūt manū dei sup se clamāt: dñe dñe: z
dñs auertit se ab eis: qbz dñ. Prouer. j.
Vocauit vos z renuistis: tēdi man? meas
z nō sūt q aspiceret zc. Ego qz i interitu
vfo ridebo zc. Tūc iuocabūt me z nō ex-
audia. zc. *Est exēplū de antiocho. ij.
Dach. ix. Et d balaā. Nūe. xxiij. q cū vlti
dñs castra filoz isrl: dixit Doriaf ania
mea morte iustoz z fiāt nouissia mea hoz
silia. Bonū qppe petebat: sz audiri dign?
nō erat qz vt reprobi viuēbat Alij sūt pctō
res hūiliati q licz aliqñ peccēt: n̄ tñ diu re-
tinēt p̄pōstū malevolūtat: sz se hūiliāt corā
deo. Et tales cōfortandi sūt vt sperent
in dño: dum tamē studeant ad peccatoz
destructionē qz dñs ex mīa tales exaudit.
Exēplū Lu. xviij. Pctōr erat publican? z
hūiliat? exauditus est. Item *Esā. xxxvij
Ezechias qui peccator erat ppter humilitatem
suam in oratione sua exauditus ē:
Item peccatores erant nimitē et orant***

De ascensione dñi

tes et zelantes irā dei euaserūt. vt dicitur Jo
ne. iij. Hec p rñsione. Pro fundamē. De
bonū opus pia intentōe factū placet deo.
Vñ Quid. l. i. factorum. Dñi pia facta vi/
dent. Et Sen. ad Lu. Dñi ascēditibus
manū porrigūt. Per orōem aut hō in deū
ascēdit. Jō certū est q orō deo placet cū
fit pio aīo. Querit g An oratō rē. Dic rñ.
vt. s. Post rñsionē dicas: Exaudit g deus
peccatorē: rñ nō ex iusticia/ tñ ex misericōdia:
cū vīz ex honoz pio desiderio orat. Pctō/
tē aut inqntuz pctōr est. i. qntū ad deside/
riū pcti nō audit deus ex misericōdia: h. qñqz
audiat ad vindictā dñi de suo terribili iu/
dicio pmittit ampli peccatorē ruere in
pctā. Figura. Num. xj. Filij isrl pctētes
carnes auditi sunt ad volūtate: sed in dñi/
nū/ qz venit ira dī sup eos. Vide ibi. Sic
etiā pmittit eos q carnē pct. i. volupta/
tes suas talibz frui ad volūtatē: sed non
ad salutē. Aug. De qdaz negat piti q
cedit iratus.

Secūdus arti. In pcedē. rē. Hic de
Tertia q est ppter spūalis grē impet/
rationē q nobis est valde nēaria pīpue
Primo ppter efficaciorē ppter tria.
feruescētis carnalitatē mortificationē.
Secūdo ppter pfectiorē tepescētis volun/
tatis excitationē.

Tertio ppter velociorē imminētis ho/
stilitatis p̄tationē.
Primo igit rē. In hoc em tpe motus
carnales magis feruēt nō nēaria est grā
dī ad eos mortificādos. Gal. v. Spū am/
bulate et desideria carnis nō pficiēt. Se/
cūdo ppter pfectiorē tepescētis volūtatē
excitatioē. s. ad bonū op. Nā vt dicit Aug.
in. j. retractationū. Nū volūtas nra adiu/
uetur dei grā pte recteqz viuere nō pōt.
Bre. Nihil valz hūana industria sine ad/
iuuāte dei grā Et Joā. xv. Sine me nihil
potestis facere. Tertio ppter velociorē
imminētis hostilitatē p̄tationē ad rest/
stendū diabolicę tentatiōibz. Jō dicebat
saluator: Mat. xxvj. Orate vt nō intretis
in tentatiōz. Jhd. de sū. bo. Hoc est vnuz
remediū ei q vicioz delectatiōe exestuat
vt q̄tiens q̄libz vicioz pūgitur: toties orō/
nē fundat: qz frequē orō impugnatōz vi/
cioz extinguit. s. p grām a deo pcessam.

Exemplū in vita pa. Quidā necromā;

tici brō Antonio inuidētes miserūt ad cel/
lam ei? mltos demones adiuratos: q̄ cuz
irruerēt in eū ei diuersas turpes imagies
et cogitatiōes malas intulerūt: q̄s oēs be/
atus anton. p̄tute setē crucē et orōis amo/
uebat: et nihil in eū p̄ualētes p̄fusi sunt: re/
uersi ad necromāticos dicētes nihil se pos/
se pficere: s. suis orōnibz nos oēs repulit.
Quo audito oēs necromātica ad brm An/
toniū venerūt et veritatē p̄fiteres ad fidez
sunt p̄uersi. Legit etiā de qdā q̄ tentabaf
annis q̄rtuordecim pessimis et luxuriosis co/
gitatiōibz qui petiuit eōdem orōem p eo fie/
ri in fine pdicatiōis: et sic cōis orō libera/
uit eū. vñ Hiero. Impossibile est p̄ces ml/
toz nō exaudiri.

Tertio artic. Aud. rē. Et notate bñ
qm sup oia pctēda est grā dei. Laue/
te igit ne p grām dei agētes merito ipā p/
uerzini. Dicit em lex. ff. de iudicijs. l. vlt.
Iuste p̄uat vnusqz eo q̄ qd agit. Tertio
est aut q̄ p grām agit q̄ in pctis p̄seuerat.
Et. xvij. q. iij. Sicut antiquus. Qui iniu/
riam facit ecclie p̄uari debz cōione ipius.
Pone casum iuxta p̄dicta. vel sic. Si rex
vobis mltā offerret inter q̄ est lapis pctō/
sissim? p̄tute cur oia vicerē potest? et oia
q̄cūqz voluerit in aux p̄uere: nōne cete/
ris oibz despectz sufficeret vobis lapis il/
lex: aut si lapide illo neglecto et sp̄eto por?
alia petir? nōne merito tū lapide puam?
Expone Per lapidē illū intellige grām dī
p quā hostes et aduersa facile vincere pos/
sum? et oia p̄uere in aux. i. in eterne vi/
te meritū. Jō bñ dicit dñs paulo. ij. Cor. xij
Sufficit tibi grā mea

Pro vigilia et festo triūphātissime a/
scensionis dñi Sermo p̄mus.

Dominus ie
sus postq̄ locut? est eis assū/
ptus est in celū et sedet a dex/
tris dei Mat. vl. Subleuat? iesus ocul?
in celū dixit: P̄ venit hora clarifica filij
tūi. Jo. xvij. Tria ibi insinuāf necessaria
ad hoc vt spūalitē cū dño ascēdam? et ascē/
sionē ei? debite celebrem?

Primū ē mēt? eleuatio: cū dicitur. suble. ocul.
Secūdm finis p̄meditatio: cū dicitur. v̄it bo.